

D.U. 166

1. Krisztus teste és szent vére, angyaloknak étele, elevenen van itt jelen a kenyér és borszínben.
R.) Boruljunk le, s megrendülve imádjuk e Fölséget, az Oltáriszentséget!
2. Bár e csodát, hitünk titkát, elménk föl nem foghatja, de biztosít az igaz hit, melyre Jézus taníta. **R.)**
3. A keresztfán haldokolván rejtett csak az istenség, itt elrejtve és elfedve istenség és emberség. **R.)**
4. Orvosságát, tisztulását lelkünk itt feltalálja, e nagy Szentség az üdvösség bőséges kútforrása. **R.)**
5. Szelíd Bárány! A keresztfán áldozatunk Te lettél, és ezáltal szent Atyáddal nekünk békét szerezteél. **R.)**

D.U. 179

1. Üdvözlégy Felség, Oltáriszentség, drága vendégség! Ó drága szép kincs, büntől megtisztíts, jóra felindíts!
2. Elrejtett Isten kenyér – s bor színben, édes Jézusunk! Ó igaz manna, hitünknek titka, szép ajándéka.
3. Krisztusnak teste, szentséges vére, légy te orvosunk! Tarts meg a hitben, erős reményben, szent szerelmedben.
4. Mennyei bőség, szellemi hévség, józan vendégség! Kik méltón esznek, téged élveznek, életet vesznek.
5. Légyen tenéked kedves ez ének, áldott Jézusunk! Áldás az égnek, három Személynek, egy Istenségnek!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 360

1. Áldj meg minket, Jézus, kik itt egybegyűltünk, a te áldásodban, kérünk, legyen részünk, ajándékod közöld bőven vélünk. Ne hagyj minket, híveidet, szentség nélkül világból kimúlni.
2. Ó, áldott Szűzanya, mennyei szép rózsa, boldog mennyországnak drága gyöngyvirága, bűnösöknek édes szószólója.
Vigyázz reánk, édesanyánk, angyaloknak kegyes Királynéja!

ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Bölcs 12, 13.16-19 / Róm 8, 26-27 / Mt 13, 24-43

B Év Jer 23, 1-6 / Ef 2, 13-18 / Mk 6, 30-34

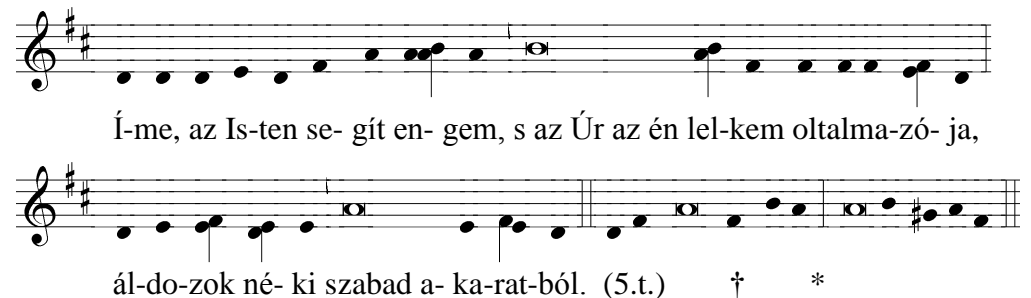
C Év Ter 18, 1-10a / Kol 1, 24-28 / Lk 10, 38-42

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 142

1. Kezdődik az ének, az Úr Fölségének, kezdődik a szent áldozat. Alázatos hittel imánk hozzád sűr fel, ó, Atyánk, kegyesen fogadd. Bűnbánó szívvel koldulunk, könyörülj népeden Urunk, érte halt halált szent Fiad.
2. Isteni szent Fölség, hála és dicsőség tégedet illet egyedül. Trónod zsámolyára száll szívünk imája, égbe hol szent Fölséged ül. A szívünk tehozzád eped, köszönjük, hogy szent Gyermekek küldted el béke-követül.
3. A kereszt oltárán Jézus égi Bárány, Atyjának föláldoztatott. Kenyér s bor színében megújítja szépen az áldott szent áldozatot. Ó Atyánk, kegyesen fogadd, hintsd le ránk szent malasztodat, s fordítsd el tőlünk haragod!
4. Mi is a szívünket, bűnkat, örömlenket áldozzuk, ó Atyánk, neked. Kezed áld vagy büntet, egész életünket adtad, hát el is veheted. Jézusért bízva szenvedünk, Jézusé legyen életünk, ki értünk fölfeszítettet.

INTROITUS: D.U. 386 ECCE DEUS ADIUVAT ME 53. zs. 6.8. 3-4

Krisztus szabad akaratból áldozta magát az Atyának („... az Atya szeret engem, mert életemet adtam... és senki sem veszi el azt tőlem, hanem én magamtól teszem le azt...” - Jn 10, 17-18. Mi is szabad akaratból egyesültünk a szentmisében Krisztus áldozatával.

Í-me, az Is-ten se- gít en- gem, s az Úr az én lel- kem oltalma- zó- ja,
ál- do- zok né- ki szabad a- ka- rat- ból. (5.t.) † *

Isten a te nevedben szabadíts meg /engem, * és a te erőddel ítélj meg /engem.
Isten, hallgasd meg imádsá/gomat, * vedd füleidbe az én szá/m i/géit! **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!
Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!
Krisztus kegyelmezz nekünk!
Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 385 / 1 DOMINE, DOMINUS NOSTER 8. zs.2. 5.

Az Úr nagysága kétszeresen megnyilvánult nekünk: egyszer az ő felségének a teremtésben való megmutatkozása által, másodsor a megváltásban, amikor megemlékezett az emberfiakról, meglátogatta őket. Ez a megemlékezés örökké tartó, végéig kíséri az Egyházat minden támadások közt a történelem századain.

R.) Uram, mi Urunk! * mily csodálatos a te neved az egész földön!

V.1) Mily magasztos a te dicsőséged * minden e/gek fölött! Mily csodálatos...

V.2) Micsoda az ember, † hogy megemlékezel róla? * mi az ember fia, hogy meglátogatod őt? Mily csodálatos... Uram, mi Urunk...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Urunk, édes Istenünk, * mennyire jó vagy hozzánk! 85. zs. 5a.v.

B Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom. 22.zs. 1.v.

C Uram, ki lakhat * a te hajlékodbán? 14.zs. 1.v.

ALLELUJA: ERIPE ME 58. zs. 2. v.

V.) Ments meg engem az én ellenségeimtől, Istenem, * az ellenem támadóktól szabadíts meg engem!

A Áldalak téged Atyám mennynek és földnek Istene, * mert feltártad a kicsinyeknek országod titkait. Mt 11,25

B Jézus mondja: † Juhaim hallgatnak szavamra, * ismerem őket és a nyomomban járnak. Jn 10, 27

C Boldogok, akik jó szívvel fogadják Isten igéjét, * és állhatatosságukkal gyümölcsöt teremnek. Lk 8,15

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G.H. 98 JUSTITIÆ DOMINI 18.zs. 9. 11. 12. 9. 10. 15.

Az Úr igazságai egyenesek, - megvidámítják a szíveket, +

R.) édesebb a méznél, a csor /gatott méznél, *

bizony meg is tartja azokat a /te szolgálád.

V.1) Az Úr parancsolata fénylő, - megvilágosítja a szemeket, +

az Úr félelme szent, megmarad örök/kön örökké, † az Úr ítéletei i/gazak. **R.)**

V.2) Legyen kedves előtted az én számnak beszéde, +

és szívem gondolata a te színed e /lött mindenkor, †

az Úr igazságai e/gyenesek. **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: 386 / 2 (160g) ACCEPTABIS SACRIFICIUM 50. zs. 21.v. / 50. zs.

Az Úrtól kaptuk a föld termését a kenyeret és a bort. A mise felajánlásában „tiedet a tiedből neked ajánljuk föl”, vagyis Isten saját adományait használtuk föl áldozati tárgyként. De ez csak akkor vált igazi áldozattá, amikor Krisztus saját testévé és vérévé lényegítette át (átváltoztatás). Ez már Istennek kedves, elfogadott áldozat volt, s a kenyérben és a borban átadott önmagunkat is elfogadta, átváltoztatta. Ennek az átistenítésnek végpontja a szentáldozás: áldozatunk elfogadásának pecsétje. Önmagunkat adtuk? Most Isten adja önmagát.

El-fo-ga-dod, Is- ten, i-gaz ál-do-za-tun-kat, s a fe-la-ján-lást,

mit ol-tá-rod-ra hoz-tunk. (7.t.) † *

Tiszta szívet teremts bennem, ó /Isten, * és az igaz lelket újítsd meg /bensőmben!

Ne vess el engem orcád /elől, * és szent Lelkedet ne vond meg /tőlem! **Ant.**

Add vissza nekem a te üdvösséged /örömét, * és készsleges lélekkel erősíts meg

/engem! Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te /utadra, * és az istentelenek majd

megtérnek /hozzád! **Ant.** Nyisd meg, Uram, /ajkamat, * és szám a te dicséretedet

/hirdeti! A töredelmes lélek az Istennek tetsző /áldozat, * a megtört és alázatos szívet,

ó Isten, meg nem /veted. **Ant.**